

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosban számítottak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Bajai Állami Tantételekben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomtatás-jába küldendők.

Még egyszer az építendő tűztoronyról.

Hol volt, hol nem volt, az operenciás tengeren is túl, a nagy Németországban volt egy gazdag földmives, kinek a padlásán sok buza feködt. Észrevette, hogy az egerek a burában sok kárt tesznek. Volt azonban két macskája, az egyik öreg fekete, a másik fiatal, fehér és kicsiny. Hogy cizcizál a padlásra felmehessenek, a padlásajtóba két lyukat furt, nagyobbat a nagy fekete, kisebbet a kis fehér macska részére. Egy szép napon nézi a gazda a padlásajtót a nagy meglepetésére azt veszi észre, hogy kis fehér macskája a nagyobb lyukon bujt be a padlásra. Minek két lyuk? gondolja sógorunk, örömmel vonult végig füligezaj arcán, s a kisebb lyukat, mint feleslegesbe, beszegezte, mindkét macska a nagyobb lyukon bejárhat a padlásra.

Ezen adoma jut eszünkbe, valahányszor az új tűztorony építésének hírhangját halljuk.

Hiszen vannak a városban tornyok, ezekben harangok, azokhoz járnak harangozók a nap és éj különböző óráiban, nem járhat oda tűzoltó vagy tűzör? Mily csekélységbe kerülne aránylag akár az egyik, akár a másik meglévő toronyban egy őrszoba felépítése?

A parochiális templom tornya kissé távolabbi csak a tűzoltó őrtanyától, fogja valaki ellenvetni. Mi az a távolabbi ma, midőn villám és nap sugarát ember szolgáltatában áll? Ha úgy tetszik,

egy a komáromi várban felállított ágyut mitőlünk ott elcsúthattunk abban a pillanatban, melyben a pandur a Sugovicza partján álló mozsarat durrogatja. A Baján durrog mozsár és a Komárom-ban elcsúthott között időkülönbséget nem lehet észrevenni, ha mind a kettő villanyszikrával lesz elcsúthva. Azután hol van az megírva, hogy a tűztoronyának (lucus a non lucendo) ott kell lennie, hol jelenleg van? Ha kiépül a városi bérház, akkor ott ugy sincsen helye!

Feltéve, hogy a tűztorony a városház közvetlen közelében legyen, akkor a ferenczrendi zárdatemplom tornya közelebb esik a városházában lévő pandur szobához, mint a városháza főbejárásánál épített tervezett tűztorony. Hogy a „barátok tornya”, mint nálunk röviden jelezni szokják — nem volna minden tekintetben a czélnak megfelelő, ezt gyakoribb hírlapi felszólalások dacára még senki sem czáfolta meg.

Más kérdés belegyeznek-e a rend, hogy tornya így czéla is használtassék? E tekintetben határozott nézetek vannak, melyek ama római mondásban egyszerű kifejezést találnak: „Salus reipublice suprema lex esto.” Első a közügy, s ha ennek a rend némi szolgálatot tehet, nem hiszem, hogy azt megtagadná, már csak hálából sem, hogy még nem jutott francziaországi testvér házai sorára. Ez oldalról tehát úgy hiszem, nincsen okunk akadálytól tartani.

Honnét tehát a törekvés, a kis macskának külön bejárat, a tűzörnek külön tornyot építeni? Hiszen a város nincsen abban a virágzó állapotban, hogy

a városház szépitésére, ha ugyan szépités lesz — 6—8 ezer forintot kidobjon. A költségvetés csak 5 ezer néhány száz forintról szól, de tudjuk, mi mindenféle szokott építkezés közben felmerül.

Talán az a lappangó czél, az önkénytes tűzoltóegyletet új életre felvillanyozni? Eleinte igaz, sokakat édesgetett a „czifra moudu”, azonban emberek vagyunk, emberek a tűzoltók is, beleuntunk — elvesztette érdekét, az egy-let lethargiába süllyedt, melyből azt még a tűzoltói zenekar agyarázkodató és felhasagató zenekara sem tudta felkeltetni. Ha lesz tűztoronyunk, eleinte, míg az újság ingere tart, ismét lesznek felvonulások, gyűlések, szervezkedés és rendezkedés, de ha meg volnék győződve, hogy ez új feltámasztás utáni élet csak 7 ezredéig is eltart, betönném szánat s lekötöm tollamat. Tíznekét hónap sem fog elrepülni az idő lombja szárnyain s a tűzoltóság úgy egy fog állni, mint ma, jóformán sehogysen!

Önkényesség majdnem azonos az ingyenességgel, ajándék lónak pedig ne nézd a fogát! Hálával tartozik a város a tűzoltóknak azért, mit eddig tettek, de ne várja és remélje, hogy egycsek a közből minden önkénytelen — ingyen megtegyék. Tökésítse a téglahalmazba felfestendő tőkét s kamatából 5—6 embert fogadjat, kikre mint tűzoltókra minden körülmények között számíthat.

Elég számmal akad nálunk arra való ember, ki magát szívesen leköteli, hogy a tűzoltói teendőiben magát begyakorolva egy vagy kéthavonként tartandó ismétlési gyakorlaton s tűzvész

esetében pedig minden alkalommal megjelenjen fog, ha a város vagy tűzoltó egylet egyszerű olcsó ruhával ellátja s egy esztendőre 500 forintot fizet.

Mielőtt a kisebb macska részére kisebb nyílás készítése megkezdetnék, még egyszer figyelmeztetjük városunk közügyét szíven hordozó képviselő testületünket, tegye kezét szívére s gondolja meg jól, nem-e üres ambíció a városházára tornyot építeni, nem-e lehetne kevés költséggel a ferenczrendi templomának tornyában őrszobát berendezni, nem-e volna czélravezetőbb az építendő tőke kamataiból 5—6 és más költséggel 5—6 tűzoltót összesen mintegy 600 frt. évi költséggel fogadni, és 2 állandó őrt mintegy 400 frt. fizetéssel alkalmazni? Így ezer—ezerkétszáz forint költséggel lesz a városnak állandó tűzoltó törzse, melyhez mint ágak és levelek egyes önkénytesek csatlakozni fognak!

Ez nézetünk a tűztorony építésére vonatkozólag; ha létesül — mi most már több mint valószínű — babeli torny lesz az! Különbön hosszú a város — nagy a háza, majd csak azt is elbirja!

* * * A kolozsvári népgyűlés kiüldöttségként, b. Orbán Balázs s Ugron Gábor, a Bartha-ügyben audienciát kértek őfelségénél. A kabineti iródban az „Egyetértés” szerint az adatot tudtukra, hogy őfelsége egycsekét elfogad, hatóságok s testületek kiüldöttségeit szintén; de népgyűlési kiüldöttséget nem fogad el. A kért fogadtatás így megtagadtatott.

TÁRCSA.

D A L O K.

VI.

Barna kis lány a szeretőm
Tegnap óta
Ő lesz már az én bánatom
Alattója,
Ő lesz, a ki csókol, ölel
Kis szívben boldogsággal
És örömmel.

Nem voltam én eddig boldog,
Dehogy voltam!
Csak most vagyok, hogy őt láttam
S átkaroltam;
Fellétem a menyországot.
Tegnap este örömem az
Égig hágott.

Ki nem látott boldogságot
Oda jűjön,
Nézzo, mikor ölelgetem
Kis szeretőm,
Azt a kis lányt, a ki nekem
Legkedvesebb lesz örökké
Földön, égen!

VII.

Oh, jűj lányka keblemre,
Oh, jűj szívem szép szeretőme.
Fényes napja életmek
Ragyogtatd rám szép szerőmed.

Fényességét ragyogtatd rám
Szemeidnek kincsem, babám.
Olelj, csókoldj forrón, kűjfel,
Ne gondolj a barna őjjelel.

Mosolygój rád, a mig álllak!
Feledd vődtűt a világnak!
Mint én, a ki ifjúk, vőnek
Örömet megfeszítenének.

Igy, így olelj! csókold ajkaim,
Tudod-e hogy így boldogan
Feleldjűk a szeretést, vődat,
Mit méltatlan hoznánk vődnak . . .

Igy jó nekem közelében,
Igy boldog a szívem, lelkeim,
Karjaid közt, hej szép Marié!
Üdvőssűlűnk pokolban te!

VIII.

Szeretem az Aranyos csárdás bőrdt
De még jobban édes ezavi szép lányótd;
Édes csókjűt, ölelősd nem adom
Akár milyen drágú kincsbőrt
Három kerek világon.

Imádkozni szoktam mindíg, rendesen,
Teérted te kis anygulom, édesem;
És az után az égtől mást nem kérek:
Ha addám akar engem,
Csok teveled álljunk meg.

IX.

Kék virág a nefelejcs . . .
Bűzödm kűszögbe ne ejts!
A mig ajkaid ráv nemest,
Pétra kacsiná a szemed.

Mondjad csak, nem igaz-e,
Mindíg ilyen vőldt te;
S ilyen az asszonyfajta:
Az urát te megcsalja.

X.

Olyan a lány, a leőny mind,
Ha bár néha mára kacsiná,
Kit megszeret egyczer szívvel,
A szívig nem feleld el.

Az én babám szeret nagyon,
Aműbűr kűszűnk nagy gűt vagyom,
De ha segít a jó isten,
Mennybe jutok ővo: itt lenn.

Lakos Gyula.

Egy ifju hölgy naplójából.

Fénylő méltóságú halad csillagos utján az új királynyűje Luna asszony. Felettem a hold derengő fény, alattam a tő sima tükre ragyog. Az éj oly bűjos, a jűtszi szűllő oly illatos, csak az én sokat szenvedett keblemen sívár, üres. Hármam ülnek a tő susogó hullámain ringó csolnaikon. Nagydűnem egy rokona, én s egy ifju kit lelkeemből gyűlölök. Ez ifju volt az, kihez életem kellendő

kapcsolnom — s én megvetéssel, gyűlölettel tudám csak említeni nevét. Szívünkben csak egy eszménykép foglalhat helyet.

Íjű keblemen minden dobbanását a távolba meresztém — merre eszményképetem tenni véltem. Borzasztó gondolat, gyűlöletlűnk tárgyával ily rettenő közelségben lenni, mint én valék Elemérrel a csolnaikon.

Az evezőt pihenni hagyá s a csolnakt a susogó habok jűtékrűla bizta. Onasimult hozzám a kezimre égő csókot nyomott. Mintha vipera csipett volna meg, rántám vissza kezeimet s a yakmerőt megvőtt, gyűlőetteljes pillantással mértem végig. De vajjon vakmerűség volt-e Elemérűl, kezeimet csókált araszint? Hisz én jegyese vagyok! Igen az vagyok, de ősem utalánál és gyűlöletnél egycbet sosem fog nyerni! Szívem egy távolban levő ifjú. Ah! gyűlűzat! oly ember nevéje kűnszerinti valakit, kit becsűlni nem tud! Oh mennyivel inkább szeretnék oda lenni a tisztá tő fenekén pihenni, mint ez ember nevéje lenni, akit tisztelni nem tudok! S vajjon nem tehetem-e meg? Csak egy ugrás — és megszabadultam a mellettem ülő szornyetegűl s a szenvedések údáz fűriától! De nem, nekem őnem kell, nem szabad meghalnom! Keblemen egy derengő szikrűja szűnyadoz azon édes reményűnek, hogy Aladáróm, kit keblemen lángoló szerelművel szeretek, megszabadít e szornyetegűl! — De hol van most Aladár? Tán már el is hűdeglűt írűntam való szerelmre? Ez örűltte tenne! Nem, nem lehet — ő megígerte, ő megeskűdött, hogy csak engem őnjűt birni hogy csak egycűdűl engem szeret, s én hiszek neki. Vidd el jűtszi szűllő

— A folyó hó 25-é megkezdett és ma folyó-
tató törvényhatóság közölgés lefolyásáról a
részletes ismertetést jóv' azután hozza.

A cukor-, kávé-, sörfo- gyasztási adó

törvényjavaslat módosítása tárgyában a pénzügyminiszterium képviselője s a budapesti keresk. kamara küldöttei közt folyt tanácskozások a következő megállapodásra vezettek. Adó tárgyakkul vendő: a) nyers és finomított cukor, b) kanditok két osztályban, c) csokoládé, d) gyártmányok, melyek legalább három-negyed rész cukrot tartalmaznak, e) nyers, pörkölt és őrölt kávé; f) kávé pótlások két osztályban; g) sör; h) szőlőcukor ellenben világosan kivételt a megadóztatandó tárgyak közül. A kanditok közül azok, melyek csak cukrot tartalmaznak, mint a cukor kezelelendők, míg a 75 százalékos cukrot és 25 százalékos lisztet, de nem más anyagot is, tartalmazók, valamint a csokoládé egy külön osztályt fognak képezni.

Hasonlag a pótkávé, mely kávéit tartalmaz, a kávéval egyenlő bánásmód alá esik, míg a tiszta pótkávé külön osztályt fog képezni. A törvényjavaslatba felveendő azon intézkedés, hogy magán-személyek, kik adóköteles czikkeiket oly helyeken fedezik, hol az alkotandó törvény nem érvényes, a fogyasztási adót minden körülmény között tartoznak fizetni, és pedig zárt városokban a behozatalnál, nyílt községekben a megtörtént bevallás után, melynek elmulasztása 20—40-szeres bírsággal fenytendő. A vámkörökön belüli készített kávé pótlások a város területén adómentesek.

Liqueur-gyárosok a feldolgozandó cukortól sem zárt, sem nyílt városokban nem tartoznak adót fizetni.

Azok az üzemhez szükséges cukrot vámentesen kapják, azt a pénzügyi hatóság elzárása alatt tartják s a koronként szükséges összeget a tá-

rakkól a pénzügyőrség ellenőrzése alatt veszik ki s határozott minimális szeszszel tartoznak összeolvastatni.

Az adótellet egysége elengedhetlenül megkiváltatja az egész országra nézve és pedig: a) cukorra és cukorból álló kanditokra nézve 3 frt, 100 kilogrammonként; a kormány képviselői ezzel szemben ragaszkodtak a 4 fortos tételhez; a külön osztályba eső kanditokra nézve, valamint csokoládéra 2 frt 25 kr, illetőleg 3 frt, 100 kilogrammonként; c) kávéra és kávé tartalmazó pótlásokra 6 frt 100 kilogrammonként; a kormány képviselői ellenben ragaszkodtak a 8 fortos tételhez; d) külön osztályba eső kávécukorokra 2 frt, 100 kilogrammonként; e) sörre 1 frt hektoliterenként.

Színészet.

Szombaton Csókáné jutalomjátékául Csiky Gergely „P r o l e t á r o k ” című színműve került színpadra.

A darabról elmondható, hogy nincs egyetlen jelenet s személy, mely felesleges volna, s az utóbbiak között egy sincs olyan, minő az életben — főleg manapság — ne látnánk.

Az egészséges humor, mit a proletárok fellépésükkel keltenek, pártatlan, a nyelvezet, a bonyodalom, mind kitűnő, s csak a végkifejlés kissé aránytalan a többi részekhez — értsem a kivételt. A szereplők a darabhoz méltóan működtek, mondhatni tündököltek játékkal, a mi arra vall, hogy avatott kezek vannak a szerep kiosztásánál és rendezésénél s arra termert erők a kivételnél. A jutalmazott Irén szerepét adta oly kedvesen, s kitűnően, a minél jobbat már nekünk ki s v á r o s i a k n a k kívánnunk sem lehet. *Tökés Emília* Szedervány Kamilla szerepében tündökölt, ugy szintén *Vedress*, (Zátonyi Bence) ki a színpadon egy mozog, beszél s érzel, mintha nem egy irott s betanult szerepet ctitálna,

„Hagyjon ön uram engem. — Jegyese vagyok önnek s ezzel elégedjék meg. Kezemet tán megkapja, de szivem sohasem lesz az öné!”

Ez volt utolsó s fagyos válaszom, az édesem, esdekelve suttogó szavakra. Gondolatim ismét a messze távolba elrepültek. Képeletemben Aladárt a más karjában látam édegen. Jőjj hát ridég halál, öljél át fagyos karjaidal; szabadíts meg Elemértől s győző kinyajmolt! Jobb lesz a sir fenekén pihenni, hol nincs kin, hol nincsen csalódás! — Felgrottam, s a kiáltással „Isten veled Aladár!” a tő kúrcba vetém magam s a következő pillanatban a hullámokban elmerültem. Egy ideig a fenék felé hanyaltottam, de azután mintegy láthatan erő által a víz felszínre felvontam. A vas csolnak ugrásom következtében megbillent s elmerült. Rokonom s gyűlölt jegyesszem egymásba kapaszkodva kúdtóttak az elmerülésnél. Kétszeresen gyűlölttem most már Elemért. A gyáva még önmagát sem tudta megmenteni. És így embernek kellett volna férjemenk lennie? Borzasztó gondolat! Nem, ha Aladár nem lehetek, senki sem fogok lenni! E pillanatban a csillagokat s a holdat ragyogó égi jelenség homályosítá el. A szemképrizáló fényárban egy égi alak tánt fel oly ragyogó szépségben, milyenről halandóknak fogalma nem lehet. Homlokát csillagok koszorúzták, és sugárzott egész valójá. Ajkait andalító szavakra nyitá meg. „Én vagyok a sors. Hármatok közül te fogsz megmenekülni s az kit te megmentesz. Te a halált kerested s az életet fogod megtalálni. Tekints oda s partra.” Tekintemtem s mondott irányba

hanem az illető személyesített ő maga volna, mint igazi színészhez illik. *Vihary* (Timót Pál) természetül alakban mutatta be a „birkák közt felhőtt” urat, ki bárgyúságában mindenre kész és baklővései a legvonzóbb tetteknek, — a melyekkel hódítani vél — hiszi. *Pesti* (Mosolygó Mányhért) szerepében egy oly élethű proletárt mutatott be, a melylyel elismerőnintek a legmagasabb mérvben vivta ki, különben ő igen ügyes alakító és játszó. *Olasz Terka* (Elza) ismét ügyes színésznőnek mutatta be magát, olyannak, kinek a hírnévhez biztos kilátásai vannak, csak az ár, hogy kevés-szer jut hálás szerepekhez. *Hegyi* (Bankó Béni) és *Bokorné* (Tulipáné) dícséretre méltóan működtek. — E sikerült előadás telt ház élvezte.

Vasárnap a „Sárga csikó” Osep-regénynek nálunk már nagyon is ismert népszerűműve került a deszkákra. Az előadás sikerült; de még nagyobb lett volna az, ha Erzsike szerepe avatott kézbe leendett, merz személyesítővé, hogy e szerepben sikert arasson, még nagyon nagy gyakorlatra van szüksége egy a játékokban, mint az énekekben, mert amag, még itt ott szegletes, emez pedig legkevésbé vonzó. (Üres alsó- és telt felső ház.)

Kedden két darab adatott, főleg telt ház előtt. Először „Cromonai hegedős” című dramelettel sikerült előadásban. — *Peterdy* (Filippó) játékkal messze felül emelkedett a többi szereplő fölé. Alakítás, játéka, mimikája kifogástalan volt beigazolással annak, hogy ő kitűnő színész. A többi szereplők is kellő sikert mutattak fel.

Ezt követte „Tulipán sziget uralkodója” című 2 felvonásos operette, a melyről már nem mondhatjuk azt, mit az előbbiről; a szereplők túlzása és rögtönzése a közönségnek nem igen tetszik, a melyek inkább annak tulajdonítandó, hogy e rögtönzések igen sürtek voltak, köztök nagyon sok sületlenségekkel, — és így a darab egyes sikerült

esett. Ott láttam imádoztam Aladárt. Az égi fény őt is elárasztá tündöklésével. — Kit mentek most meg? Rokonomat nem volt szabad veszni hagyom. Ez ember pedig felebarátom. Elemér esdekelve, tájékozódó ajakkal, vérbe borult szemekkel nyujtá felém karját. — Mindkettőt megmentem. — Az égi ünemény azt felelé: „az nem lehet!” Oda nyujtam Elemérnek is egyik kezemet, de a következő pillanatban elkele azt tisztánom magamtól, mert óriási erővel húzott a fenék felé, meghalnom pedig nem volt szabad. Elemér hörögve merült a víz alá, én pedig rokonommal elértem a partot. Aladár karjaiba ölelt s ezokát mondá: „Elvirám téd a dicőség s te enyém vagy” — a pillanatban az égi jelenség is eltűnt — — —

Felbédtem, az alkony pirja aranyosáblakimat.

Ez álom óta már másfél év múlt el s én kedves Aladáromnak boldog felesége vagyok. Elemér sikksztása miatt börtönbe juttott s ott felakasztá meg.

Közi:
II. G. y.



részletel háttérbe szorultak. — Figyelmeztetjük az illetőket, hogy jövőben ne oly szaporán csattogtassák élceiket, mert a közmondás szerint a sok jó is hatálytalan marad és unalmassá válik.

E két darab között 5 operai Macsán éneket hallottunk, — kettőt *Kocsis Irma* énekel, művészeesen, elragadóan, — *Fekete* egyet hírhöz mérten; *Bokor* kettőt szintén sikerrel; mindezekért a közönség lelkesedéssel tapsolt.

Szerdán ismét jutalomjáték volt: *Vedress Gyula* a társulat egyik első színésznőnek, mely alkalommal színe került: „Az örültek háza Dijonban” színmű 3 felvonásban, írta D'Ennery, fordította N. — A színmű gazdag hatásos jelenetekben, a melyeket a szereplők ügyességekkel valódi értékére emeltek. *Vedress* (Eberhard) az örület kitűnően adta, — hangja, taglejtései szerepének követelményeit teljesen kielégítették, tökéletes hatást keltett szerepével. Megjelenésükor tapsvihar és koszoru fogadta, később többször hívták a lámpák elé. Mellette kitűnt *Tökés Emília* (Ernesztina) szerepében. *Vihary* (Dufois) jól játszotta. *Peterdy* (Darbois) oly pompás gavalért mutatott meg, minőt színpadon ritkán látunk, játéka szintén jó volt. *Csókáné* (Amálié) kis szerepét mutatta be, sikerrel. *Pesti* (D'Orville) szerepét a közönszerűség színvonalán felül játszotta. Szép számu közönség volt, de közel sem olyan, minőt a darab, a szereplők játékkal és főleg a jutalmazott eddigi működésével kiérdemelték.

Csütörtökön egy régi, de pompás darabot láttunk: Szigligeti „Nagyapó” című megkapó jelenetekben gazdag népszínművet. Láttunk már sok új darabot, de e réginek még csak megközelítő sem lehetnek azok, hábr az 1-8 felvonás után a darab vigjátékot lejelet őt és így a népszínmű kellőkeinek nem épen tökéletesen felel meg, de a tiszta nyelvezet, az ügyes bonyodalom és érdekes epizódok háttérbe szorítják azt és így mint egy kitűnő, hibátlan darabot élvezzük. *Hegyi* (Gyula) kitűnően énekel dalaival és kifogástalan játékkal a közönség tetszését vivta ki. *Csókáné* (Zsuzsanna) szintén jól játszotta. *Viharyról* (Nagy Jancsi) bár itt ott kissé túlzott, minden jót elmondhatunk, különösen az utolsó felvonásokban tündökölt és nevettek meg azokat is, kik igen ritkán szoktak nevetni a színházban. *Peterdy* (Bafarella) szerepét játszotta szokott kedveségével. *Pesti* (Peterdy) játékkal szintén hozzá járult a sikerhez. *Tökés Emília* és *Vedress* kisebb szerepeiket sikerrel oldották meg. — A házat csekély számu közönség töltötte meg, mely jól mulatott.

A közönséghez ismét szót emelünk, ne vonja meg pártfogolását e társulattól és ne legyen irányában közönyös, mert a tömeges pártolást valóban megérdemi, — s ha tudott gyonge szintársulatokat pártolni, miért ne pártolná ezt, melynek czójja a művelvezet szerzés és mulattatás, melynek tagjai mind gyakorlati és ügyes színészek, kik játékaikkal illetve énekeikkel gyönyörködtenek. — Hiszünk e sok jó előadás után a közönség megteszi a magáét és biztosítja itmaradásukat, a mi csak nyereség volna városunkra.

Aquillo.

üdvözlémet hozzá s mond meg neki, hogy kezelem csak értebe hevül. Menj el hozzá s kérdezd meg őt: szereti-e még s kis Elvirát! — Oh mily bohó vagyok én. Oly sokszor csalatkozám már az emberi szivekben, oly sokat szenvedtem már, hogy nem tudok bizni többé senkiben.

De honnét e kétely? Távozzatok tőlem sötét gondolatoknak rémei! Te beuned hiszen én kedves Aladárom, hiszem, hogy szeretsz te engem oly forró, oly híven szeretsz még mindig, mint azt nekem esküvéd. Tűd, hogy oly tiszta, nésem kebelhez, mint a dió, nem férhet a színelés kárhoztos ordoého. Igen, én hiszek neked — — de hátha mégis — —? Akkor még mindig elég idő leszen sironmat s tiszta tükör fenekén megjárni!

A játszó zephir csendesen susog körültem. Ertelek lanyha szellő; azt susogod, hogy imádozt Aladáromtól jössz; azt susogod, hogy ő forró, híven szeret. Köszönmű, oh mily boldoggá tesz ez a susogásod! A hold is édesen mosolyog le onnét az azur ég csillagos boltozatáról, tán ő is osztzik boldogságomban.

„Drága Elvirám”, szól lágyan, gyűlölt jegyesszem, „nincsen hát egy szavad so számomra. Hidd egyetlenem én szeretlek, imádozlak s boldoggá foglak tenni téged!”

Oly lágyan, édesen s esdekelve suttogó s szavakat — pedig én szivesebben vettem volna, ha más hangon szól vala, hogy még jobban gyűlölhettem, még inkább megveteltem volna őt. Megragadt kezemet oly aszenvedélylyel, hogy azt hívém összerúzza sijnamat.

Különfélek.

— **Magyei főispánunk** és ideig még mincen. Legujabban magánytón mint biztos azon hírt vet-tük, hogy **Sándor Béla** altispán ár legközelebb a főispáni méltóságra fog kinevezetni. Ha úgy van, szövből örülünk s üdvözüljük magas polcra-án azon férfit, ki tehetség, szorgalom és buzgó munkásság által fokról-fokra emelkedett. Éljen soká!

— **Mint a fővárosi lapok** uj-ságolják, Zombor, Szabalka és Baja főispánjának **Lobmayer István** ügyvédi főbírójának pedig **Parcsetics** lenne kizemelve, **Flatt**, mint betegeskedő, nyugalmába megy. **Boldog** megye, meny-nyi főispánod leend.

— **A b a j a i** polg. új önmulat-tat- és társalgó-köre 1880. december hó 2-án a „Nemzeti szölloda” nagy-teremben sorshuzással egybekötött tánc-igalmat rendez, melynek tiszta jöve-delme a z a g r á b i hajléktalanok jellegelvezésére fordítatik. — Belépti díj egy ingyos sorsjeggyel 50 kr. — Kezdeté 8 órakor.

— **Tóth Kálmán**, mint a budapesti hírlapok írják, annyira beteg, hogy alig van remény felgyógyulásához.

— **Megnyitási ünnepély.** F. évi decz. hó 9-án (kedvezőtlen idő es-tén 6-án) esti fél nyolcz órakor lesz a **Baján, Nitschner Janka k. a. és dr. Ladányi Mór** ur előktele által meg-alakult „Club français” („Francia társas-kör”) ünnepélyes megnyitása a „Nemzeti szölloda” olvasó termében. — Az egyletbe betérkezni lehet a meg-nyitási ünnepélyen is.

— **Vérengző**, magyar* tisztek. Azen hallatlan elvetemeltségnek, mely-ly a bécsi sajtó emberei a magyar nemzet ellen dühöngenek, eddig egyáltalán álló példáját találjuk ma egy külföldi lapban. A „Daily Telegraph”-ban, mely-nek bécsi levelezője ott ül egyik legna-gyobb bécsi lap szerkesztőségében, egy-kétsz táviratot olvasunk, mely úgy tűn-tett fel a kolozsvári orvtnadást, mint a melyet magyar tisztek követtek el, s a közlemény czime nagy betűkkel hir-deti „outrage by Hungarian officers.” Most már az következnék, hogy szegény **Bartha Miklós** ügy fessék le, mint a ki a németiség ügyét szögfálta Magyar-orazágon, s ezért támadták meg orval a rabolótalan barbár magyarok.

— **Megjárták a perrel.** Szegszárd környékén két testvér nem tudott meg-osztani az örökségen, és perre mentek. Apelláltak semmiségelték az ügyvédek, bűnvádi eljárás kezdtek stb. Évekig folyt a pör, és a birtokot egy zárgond-nok kezelte. — Most azután véget ért a per, és a 30,000 forint éró birtokból csak 8000 ft jutott nekik; a hiányzó összeg ügyvédi munkadíj, perköltség és gondnoki díjra ment fel.

— **Szép alapítvány.** Engel Adolf pécsi fakereskedő és parketyáros — mint levelezők írja — a pécsi izer. hit-községnek legutóbbi közgyűlésén bejen-tette, hogy ő egészen saját költségén egy 30,000 forintos iskolát építtet, egy feltöltel mellett azonban, hogy ezen is-koalapítélet használatáért a hitközség évenként 600 forint bért tartozik fizetni. Ezen 600 forint aztán a hitközség a szükséghez képest szegénysorsu szigoról, kezdő iparosok segélyezésére s szegény-sorsu pécsi izer. tanítók leányainak ki-házasítására tartozik fordítani. Engel Adolf egyszersmind kikötötte, hogy ezen iskolában mint eddigelő, egy ezental is a tanyelv mindig magyar legyen. A nemessivű adományozó e ténye által nagyban növelte a tisztelést és becsülést, melylyel a pécsiek az ő és családja irá-nyában viseltetnek.

— **Az óra mint áruló.** Napszámós volt G. R. Özeleglő enykitanítól. Kapott is ott naponta 80 krt kez-munkájáért; de ez összeg nagyratörő vágyait nem elégítte ki. Különös ked-veléssel pislogatott a tanító írószöbjába, hol különösen különös dolgokat látott. Az írószözalton elhelyezett ébresztő óra azonban leginkább látszott igényeinek megfelelni, mert elhatározta, hogy ezt megvásárolja. A felhős sötét esték terve kivételre alkalmas időt adának s G. október 31 ének estéjén a tanítónak utczára nyíló ablaka 3 tábláját bezav-ván, az ablak előtt álló íróasztalról az órát elcsente. G. otthon gyönyörködhe-tett a lármázó órában, mert ma egyik szomszédasszonya jött a tanítónak jelen-teni, hogy órája G.-nél van. A vizsgá-lat, mit ma a tanító a segítségül adott rendfírel tartott, eredményre nem vezet-tett s már-már elhagyni készültek a szöbát, midon valami különös láрма hallatszik a ládájából G. tudatlanságá-ban az ébresztőt 12 órára helyezé s a gépezet kíméletlenül verte az ébresztő-jét. G. most a hűvösben bándóki me-chaikai figyelműségben.

— **Egy gróf — pipametsző.** Jul-ius hóban egyik bécsi kávéházban eleg-ans öltözötű férfit fogtak el goromba magaviselete miatt. A rendőrségnél **Or-loff grófnak**, a czári családdal közel ro-konnak, politikai száműzöttnek mondta magát. Hivatkozott is egyik **Palavicini** főgrófra, ki azonban nem emlékezett rá, hogy valaha ismerté volna. Azért tehát továbbra is fogva tartották a rendőrség-nél. Később azt mondta, hogy dr. **Golub** Simonnak hívják, s bulgáriai gyakorló orvos. Majd ez állítást is visszavonta, s azt mondá, hogy igazi neve **Luigi Conte Ferrari**, s ezt csak **Milánóban** élő családjára való tekintetből hallgatta el. A bécsi rendőrség tovább folytatta nyomozásait, s kikutatta, hogy az elfo-gott nem más, mint **Vobojda József** csehországi születésű pipametsző, ki a hetvenes évek elején **Hohenbrunn** báró név alatt csalta a bécsieket, s akkor elfogták. Mikor kiszabadult, orosz ezre-desnek, majd bolgár orvosnak adta ki magát. Szolgált a bolgár és a román hadseregben is.

— **A tojások elartatása.** Egy amer-ikai lap szerint a lenmagolaj az, mely-ly a tojást a külvegő bebatása ellen legegjobban lehet megvédeni. Erre nézve következő kísérlet történt: Tíz tojást bevontak lenmagolajjal; más tízet mák-olajjal, ismét más tízet pedig bevonatlan hagyták. Mindeniknek sulyát pontosan megmérvén, a harmincz tojást homokba tették; ugy hogy egyik sem érintkezett a másikkal. Három, majd hat hónap múlva megmérték a tojásokat, s az cred-néyy következő volt: A bevonatlan maradt tojások három hónap alatt tizen-egy, hat hónap alatt pedig tizenözelek százalékat vesztek sulyokból. Feltör-tvén, főleg úreseknek s teljesen meg-romlottaknak találtattak. A mákolajjal bevontak három hónap alatt három, hat hónap alatt pedig négy és fél százaléket vesztek sulyokból, s feltöréskor teltek és szagtalanok voltak. A lenmagolajjal bevontak pedig három hónap alatt csak két, hat hónap alatt három százalék sulyvesztéséget szenvedtek, egészen telli maradtak, s izök és szagok pedig tel-jesen romlatlanok, frissenek találtattak.

— **Törpe társaság.** London látvá-nyosságai közöt most négy törpe is tar-tozik, kiket nem rég hoztak Amerikából. A legnagyobbik, **Commodore Foot** nevű német származásu emberke. Nayneben, Indiában született; harminczkét éves és nem nagyobb, mint egy közönséges méh kas. **Commodore Foot** egy aranyérmé visel, melyet a washingtoni nők adtak neki elismerésül, hogy ő a legkisebb és legneveltebb emberke, a kit Amerika valaha felmutathatott. Nagyra van vele, hogy **Tom Thumb** tábornokot vele állították ki, s a tömeg alig méltázza figyelmre. **Miss Anigley** igen csinos teremtés; ruházata olyan, mintegy **XIV.**

Lajos korabeli grófné, ha megfordított teleshonon át szemléljük, s a nőnem gyöngödsége teljes mértékben meg van benne. A kedves kis pár mellett van egy jezi-piczi emberke, a tizenhat éves „**Mite** tábornok,” aktora, mint egy bá-bu; tizenhat éves és sulya csak kilencz font. Termete csinos, haja szöke, szépen divatosan van öltözve, tartása férfias, de hangja olyan, mint egy fiúé. — A gyűjtemény legesodlatosabb tagja **miss Lucia Zorata**, — egy tizenözelek éves mexikói nő, a ki csak öt fontot nyom. Egész formája játszó bábara emlékeztet. Igen kaczer, hű és csacska. Azték ar-cza, hajlott zsidós óra és sötét bőre van. Mondják, hogy szülétesekor bőlös helyett egy gyapottal kitöltött ékszeres dobozba tették. Akkor 2 s fél fontot nyomott s egy év alatt már elérte mostani nagyságát. (M. F.)

— **A „Néptanoda”** Pécssett meg-jelenő nevelés-oktatási-üggy-hetilap **XIV.** évfolyamának 11. száma körtkező tar-talommal bír: „A tanodai igazgató ál-lása a tantestületben s annak irányában.” „Nözetem a tanfelügyelőségéről.” „Dicsér-terveg A. élet és jellemrajza.” „Prospé-gok. Irodalom. Vegyecek. Ajánljuk öntu-datos tanfíraitnak pártoló figyelmébe. — Ára egész évre 4 ft.

— **Előfizetési felhívás.** „Tanul-mányok a nébemancipáltó körből” című, mintegy 14—16 sűrűn nyomtatott íre-terjedő, Horváth József által írt műre. E munka a legfontosabb társadalmi-kul-turális kérdés fejtegetésével foglalkozik, s megérdemli, hogy a művelt osztály né-világa kellő pártfogásában részesítse. — Egy példánynak ára 1 ft. 20 kr. Az előfizetést elfogadják **Bettelheim** testvérek könyvkereskedése Aradon.

Színházi Játékrend.

Az alább közölt, a jövő hétre megál-lapított játékrend a szö logszosabb ér-telmében érdekesnek nevezhető, a mennyiben ismét 3 oly művet foglal magában, melynek mindeike az udonság vonzerjén felül méltó felel meg hírnevének; ezek: **Boccaccio**, **Ellenállhatatlan** és **Szerelmi varázslat**.

E darabok magok ajánlják magokat a közönség pártfogásába; **Ellenállhatatlan** Csiky Gergely vígjátéka, mely az academia által 400 aranyral lett jutalmazva, — **Szerelmi varázslat** a kisebb operettek gyöngye s ritka szép zenéje miatt általánosan kedvelt operette, végül **Boccaccio** oly operette, mely valóban világhírű. Ez utóbbi már oly kiál-lítással kerül szíre, mely a bécsi Carl szin-ház mintái után híven készült, tömérdék jelmezzel stb., hogy az operette, megszerzési díját és kiállítási költségeit még nem fizette ki, daczára azon körülmények, hogy mind-e-nütt másfélszer felelelt helyárrakkal, zsoltó ház előtt adottot. — Itt is felelelt hely-árrakkal fog edatni, azonban oly csekélyék lesz az árak emelése, hogy a közönség az egyszoknál éret nem érdemelhet.

Hisszük, hogy minden szépért lelkesülő közönségünk felhasználja az alkalmat, egyrészt a világhírű operettet láthatni, más-részt elismerését kifejezhetni a körünlben időző társulat és annak semmi áldozattól vissza nem riadó közönségünk minden mű-igényeivel híven számoló igazgatója irányá-ban. — A velünk közölt játékrend a köv-etkező:

Vasárnap, nov. 28-án **Verehszaj** Lukácsy S. kedvelt népszimván dalokkal. Déli. 16. sz. Hétfőn, „ 29-én **Boccaccio** elők-szólottai miatt szünet. **mérsékletlen felelet helyárrakkal börtölet-sim-nében, fénys kiállít-tásán, a bécsi Carl színház mintái után híven készült jelmezekkel** **BOCCACCIO**, itt még soha nem ada-tott világhírű nagy operette. **Kedden, nov. 30-án** **Szerdán, decz. 1-én** **Csütörtök „ 2-án**

Pénteken, decz. 3-án s szünet. **Szombaton, decz. 4-én Ellenállhatatlan** Csiky Gergely vígjátéka, mely az academi által 400 arany-nyal lett jutalmazva, és **Szerelmi varázslat**, remek zenéjű operette. Déli. 17. sz. **Vasárnap, „ 5-én Píros bújgalyárás,** **Csepreghy F. kitűnő népszimván dalok-kal.** Bérlet 18. szám.

Lapunk 54-ik számában közölt „**Betu-rejtvény**” megfejtése:
HERODOT
ERNÁZI
RÓZSA
OLGA
DOB
OB
T

Helyesen megfejtette: **Lóvay Mariska** k. a. (Budapest), **Málnai ur** (D.-Földvár), **Petrovics Luiza** k. a. (Debrecen), **P. Géza** ur (Baja), **Kohu I. ur** (Baja), **Schön J. ur** (Baja), **Rausch F. ur** (Nagyvárad).

Szerkesztői sürgöny.

K. D. Haja. Ez uton tudósítjuk, hogy **N. L.** ur jó idő óta már nem pénztárolta a „**Bajai** polg. új. önmulatató- és társalgó-kör”-nek.



DUNAGÓZHÁJÓZÁSI TÁRSULAT

Pósta- és számlayadlító hajójának

MENETRENDE.

Postahajómenetek:
Bajáról Budapestre: csütörtök és vasárnap kiro-ttel napoktat reggeltől 5 és fél órakor.
Bajáról Orsovára vasárnap és szerdán 6 órakor
Személyállítólajómenetek:
Bajáról Budapestre: napoktat d. n. 4 órakor.
Bajáról Mohácsra: est 6.

Üzleti tudósítás.

Fején, 1880. november 24-én.

Buza	11.10
Zab	5.—
Bab	7.60
Árpa	6.—
Rösz	9.70
Köles	5.20
Kukoricza	4.40

Az árak 100 kilogr. után.

Felelős szerkesztő:
DR. BARTSCH SAMU.

Revolver
A legújabb típusú revolver, melynek minden részlete a legújabb felfedezéseknek megfelelően készült. A revolver a legbiztonságosabb és legkényelmesebb fegyver, melyet a társasági életben és a vadászatban is használni lehet. A revolver a legkisebb és legkönnyebb fegyver, melyet a társasági életben és a vadászatban is használni lehet. A revolver a legkisebb és legkönnyebb fegyver, melyet a társasági életben és a vadászatban is használni lehet. A revolver a legkisebb és legkönnyebb fegyver, melyet a társasági életben és a vadászatban is használni lehet.

ELSŐ
ORSZÁGOS KÖZIGAZGATÁSI
ÉRTESÍTŐ-IRODA.

Van szerencsém ezennel értesíteni, hogy rég érzett szükségét pótolandó, jól szervezett

orsz. közigazgatási
ÉRTESÍTŐ-IRODÁT

nyitottam, mely az összes központi s városi hatóságok, miniszteriumok, állami és magán-hivataloknál, intézeteknél sat. előforduló ügyekben mindig gyors és pontos felvilágosítást ad, és azokban megfelelően eljár; azonfelül ingatlanok, u. m. birtokok és házak vétel és eladását, valamint összeköttetési folytan nagyobb jelzalogos kölcsönök ki- eszközését közvetít.

Abban a reményben, hogy az általam megnyitott orsz. közigazgatási értesítő iroda csakhamar kifogja érdemelni a t. közönség bizalmát, — melynek kivívására minden lehetőt elkövetek — bátorodom bármiféle trüszesztű becses megbízásokat az orsz. közigazgatási értesítő irodának czímezve kikérni.

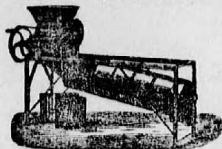
Mindenféle megbízást — előleges díjazás mellett — gyorsan, pontosan, lelkiismeretesen s olcsón teljesítek.

Kiváló tisztelettel

Dr. Ehrenfest M. köz- és váltó-ügyvéd
Budapest, Károly-körút 11. szám.

Mind a kiállításon az első érdem-éremmel kitüntetve.

Ezüstérem Páris 1878.



BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemez gyára
Budapestben

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat.

Szelelő rostákat,

Szítákat és rostákat cséplőgépek számára.

Nincs többé köhögés!!

Egger-féle mellpasztillák.

Legkellমেsőbb, legbiztosabb gyógyszer **köhögés, rekedtség, torokbajok** és mindennemű nyálkák ellen. Eredeti dobozokban 25 kr. — 50 kr.

Egger-féle GILISZTA-CHOKOLÁDÉ

Igen kellemes szer gilisztában szenvedő gyermekeknek, valamint felnőtteknél is eredeti táblácskákban minden nagyobb gyógyszerárban kapható. Széttördés pontosan utánvét mellett a készítő által naponta. — Kevesebb mint 1 ftt értékű mennyiség nem küldök.

Egger A.

Budapestben, Erzsébet-tér 9. szám.

Kapható **Baján:** Pollerman Bertalan, Bozsek József és Sárkány L. gyógyszerész uraknál.

Zombor: Weidinger A. S. kereskedő urnál.

Ujvidék: Grossinger gyógyszerész urnál.

Zenta: Heiszler F. gyógyszerész urnál

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-téren, Scheibner-féle házban.

Kapható „Hadmentességi dijkönyvecskék” és mindennemű

K Ö Z S É G I

nyomtatványok.

CLAYTON ÉS SHUTTLEWORTH

BUDAPESTEN.

A közelgő időnyre ezennel ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat, malmok, szecsakavágók, répapazúók a egyéb gépek beszerzésére, s egyidejűleg bátrak vagyunk ez alkalmat felhasználva, a nagyérdemű gazdaközönséget arra figyelmeztetni, hogy a f. évi szeptemberhó 19-től 22-ig **Békés-Csabán** megtartott gazdasági gépkiállítás és gépversenynél, gépeinknek hasonlíthatatlantul kitűnő szerkezete és szabatos munkája a bíráló bizottság által **7 db.** ezüst-éremmel lett kitüntetve és pedig:

az egyetlen nagy ezüst-éremmel **szállítható 4 fogatú** tisztító szerkezet- és zsákoló-készülékkel ellátott **Járgány cséplőgépünk** — a legnagyobb kitüntetés és egy nagy ezüst-éremmel **VRS I.** jegyű **3 vasú ekénk;** — az egyedül ezélra kitűzött ez üst érmekkel pedig **konkoly választó gépeink** (Trieurök), szecsakavágóink, — rogtóroink, — répapazúóink stb

G 8 z gépek a kiállításból egyáltalán ki voltak zárva.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH,

Budapest, váci körút 80 sz.